

পাঠ : ১৪

সুখ - আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালা

ভাব - বিষয়ক :

প্ৰশ্ন ১। অতি চমুকৈ উত্তৰ দিয়া :

(ক) মানুহৰ সুখ - দুখৰ আচল কথা কি ?

উত্তৰঃ মানুহৰ সুখ - দুখৰ আচল কথা হ'ল-নিজৰ কৰ্ম আৰু মন ।

(খ) কেনেকুৱা ধৰণৰ ভাবে মানুহক তললৈ বুৰায় বুলি কবিয়ে কৈছে ?

উত্তৰঃ 'মই', 'মোৰ' ভাবে মানুহক তললৈ বুৰায় বুলি কবিয়ে কৈছে ।

(গ) নিস্বার্থ বাট কেনেকুৱা ?

উত্তৰঃ নিস্বার্থ বাট সেন্দূৰীয়া আলিৰ নিচিনা ।

(ঘ) কবি আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালাক কিয় 'ভাঙনি কেঁৱৰ' বুলি কোৱা হয় ?

উত্তৰঃ ভালেমান ইংৰাজী কবিতা অসমীয়াত সুৱলাকৈ ভাঙনি কৰাৰ কাৰণে কবি আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালাক কিয় 'ভাঙনি কেঁৱৰ' বুলি কোৱা হয়।

(ঙ) কাক আপোন কৰিব পাৰিলে সংসাৰত দুখ নাই বুলি কবিয়ে কৈছে ?

উত্তৰঃ পৰক আপোন কৰিব পাৰিলে সংসাৰত দুখ নাই বুলি কবিয়ে কৈছে ।

(চ) কবিৰ মতে প্ৰকৃত সুখ কেনেকৈ পাব পাৰি ?

উত্তৰঃ কবিৰ মতে , বিশ্বৰ সকলোকে নিজৰ ভাই - ভনী বুলি ভাবিব পাৰিলে প্ৰকৃত সুখ পাব পাৰি ।

প্ৰশ্ন ২। কবিতাটোৰ মূল কথাখিনি নিজৰ ভাষাত লিখা।

উত্তৰঃ ভাঙনি কোঁৱৰ আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালাৰ ' ' সুখ ' ' এটি মনোৰম আৰু নীতিমূলক কবিতা। প্ৰকৃত সুখ কেনেকৈ পাব পাৰি তাকেই কবিতাটিৰ মাজেৰে সুন্দৰকৈ প্ৰকাশ কৰিছে।

সুখ হৈছে মূলতঃ মন আৰু শৰীৰত অনুভূত হোৱা তৃপ্তিকৰ অৱস্থা, মানসিক বা শাৰীৰিক সমষ্টি। মানুহে সুখ সুখ বুলি সুখ বিচাৰি বলিয়াৰ দৰে হাবাখুৰি থাই ফুৰিলেও সুখ নাপায়— বৰং দুখৰ উপৰি দুখহে পায়। প্ৰকৃত সুখ পাবলৈ হ'লে স্বাৰ্থ ত্যাগ কৰিব নিমিত্তে নহয়। পাৰিব লাগিব, আনৰ দুখত দুখী হ'ব পাৰিব লাগিব, পৰক আপোন কৰিব লাগিব। পৰৰ কাৰণে কান্দিব পাৰিলে কান্দোনতো হেনো সুখ পায়। 'মই', 'মোৰ' ভাব নলৈ সকলো মানুহেই নিজৰ ভাই - ভনী বুলি আকোৱালি লব পাৰিলে সৰগীয়া সুখ পোৱা যায়। স্বাৰ্থপৰ হ'লে নানান দুখ - বিপদে সততে আগুৰি ধৰে। যিয়ে নিস্বাৰ্থ মনোভাৱেৰে এক সুন্দৰ জীৱন যাপন কৰে তেওঁ সকলোৰে মাজত বিশ্বপ্ৰেমৰ বাণী বিলাই আদৰ্শ আৰু সুখী জীৱনৰ গৰাকী হয়, তেওঁৰ বাবে কোনো কালেই সুখৰ ওপৰ নপৰে।

প্ৰশ্ন ৩। ব্যাখ্যা কৰা

(ক) অকল নিজৰ নিমিত্তে নহয়

আমাৰ জীৱন ভাই,

পৰৰ কাৰণে খাটিব পাৰিলে

সংসাৰ সুখৰ ঠাই।

উত্তৰঃ উদ্ধৃত কবিতাফাকি ' ভাঙনি কোঁৱৰ আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালা ৰচিত 'সুখ' নামৰ কবিতাটিৰ অন্তৰ্গত।

মানুহে জীৱনত প্ৰকৃত সুখ কেনেকৈ পাব পাৰে এই কথা প্ৰকাশ কৰিবলৈ যাওঁতেই এই কবিতাফাকিৰ অবতাৰণ কৰিছে।

সুখ মানুহৰ জীৱনত কাম্য। সেই কাৰণেই মানুহে সুখ বিচাৰি হাবাখুৰি থাই ফুৰে; কিন্তু তেওঁ সুখ নাপাই দুখৰ উপৰি দুখহে পায়। কবিয়ে তেনেকৈ সুখ নিবিচাৰি প্ৰকৃত সুখ পাবলৈ কেইটিমান মহান পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। তাৰে ভিতৰত অন্যতম হ'ল আনৰ বাবে খাটিব পৰাটো। আমি কেৱল নিজৰ কাৰণে চিন্তা কৰিলেই নহয়, আনৰ কাৰণে চিন্তা কৰিব লাগিব, খাটিব লাগিব। যিয়ে অকল নিজৰ জীৱনটোৰ কথাহে চিন্তা কৰে, – তেওঁ কেতিয়াও

জীৱনত সুখী হ'ব নোৱাৰে । সকলোকে আপোন ভাবি সকলোৰে কাৰণে খাটিব পাৰিলে ,
কাম কৰিব পাৰিলে গোটেই সংসাৰখনেই সুখৰ ঠাই হৈ পৰিব ।

(থ) গাই গোটা পেটে ভঁৰাল নহ'বা

লোকৰ দুখলৈ চোৱা ,

মানুহৰ সেৱা মানুহৰ পূজা

পবিত্ৰ বৰত লোৱা ।

উত্তৰঃ উদ্ধৃত কবিতাফাকি ' ভাঙনি কোঁৱৰ আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালা ৰচিত ' সুখ ' নামৰ
কবিতাটি অন্তৰ্গত ।

আনৰ কাৰণে চিন্তা কৰি , আনৰ কল্যাণৰ কাৰণে কাম কৰি কিদৰে জীৱনত প্ৰকৃত সুখ লাভ
কৰিব পাৰি তাকেই কবিয়ে কবিতাফাকিৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰিছে ।

জীৱনত প্ৰকৃত সুখ পাবলৈ হ'লে কেৱল নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিলেই নহ'ব । যি পাইছে , যি
আৰ্জিছোঁ সেয়া কেৱল নিজৰ বাবেই কৰিছোঁ , আৰ্জিছোঁ বুলি নাভাবি আনৰ দুখ - কষ্ট দূৰ
কৰিবলৈ , তেওঁলোকৰ কল্যাণৰ কাৰণে কাম কৰিব লাগিব । তেতিয়াহে জীৱনত প্ৰকৃত সুখ
পোৱা যায় । মানুহৰ প্ৰতি কল্যাণকামী পবিত্ৰ মন এটা ৰাখি কাম কৰিলেহে সংসাৰখন সুখৰ
ঠাই হয় ।

(গ) স্বাৰ্থৰ বাটত দুখৰ কাঁইট

খোজেপতি বিপ্ৰে হলে ,

নিস্বাৰ্থৰ বাট সেন্দূৰীয়া আলি

সুগন্ধি কুসুম ফুলে ।

উত্তৰঃ উদ্ধৃত কবিতাফাকি ' ভাঙনি কোঁৱৰ আনন্দ চন্দ্ৰ আগৰৱালা ৰচিত ' সুখ ' নামৰ
কবিতাটিৰ অন্তৰ্গত ।

মানুহে জীৱনত কেনেদৰে প্ৰকৃত সুখ লাভ কৰিব পাৰে তাকে বিৱৰি ক'বলৈ যাওঁতে কবিতা
ফাকিত এনেদৰে উল্লেখ কৰিছে ।

স্বাৰ্থপৰ হৈ কেৱল ' মই ' 'মোৰ ভাবেৰে থাকিলে বা কাম কৰিলে কোনেও জীৱনত প্ৰকৃত
সুখ পাব নোৱাৰে । স্বাৰ্থপৰ মানুহৰ খোজে প্ৰতি হুলৰ দৰে আপদ - বিপদ আৰু অশান্তিয়ে

আগুৰি ধৰে । কিন্তু নিঃস্বার্থ মানুহৰ বাট সেদুৰীয়া আলিৰ দৰে , নিমজ , মিহি , বিপদমুক্ত আৰু সুখ - শান্তি পূৰ্ণ । সেই কাৰণেই স্বার্থপৰ নহৈ নিস্বার্থভাৱে সকলোৰে প্ৰতি আপোনভাৱ লৈ কল্যাণমূলক কাম কৰি গ'লে জীৱনৰ বাটত সুখ - শান্তি লাভ কৰিব পাৰি , – নিজৰ নাম - যশ , সন্মান সুগন্ধি ফুলৰ দৰে সকলোৰে মাজত উজ্জ্বল হৈ পৰিব । সংসাৰখন তেনে লোকৰ কাৰণে প্ৰকৃত সুখৰ ঠাই হৈ পৰে ।

ভাব - বিষয়ক প্ৰশ্নোত্তৰ :

প্ৰশ্ন ১। উদাহৰণটো চাই বাকী কেইটা কৰা

উদাহৰণ : আপোন – পৰ

দুখ , স্বার্থ , অভাৱ , সন্তোষ , হাঁহি

উত্তৰ:	দুখ	–	সুখ ।
	অভাৱ	–	পৰ্যাপ্ত ।
	স্বার্থ	–	নিস্বার্থ ।
	হাঁহি	–	কান্দোন ।
	সন্তোষ	–	অসন্তোষ ।

প্ৰশ্ন ২। উদাহৰণটো চাই বাকী কেইটা কৰা উদাহৰণ :সামথ - - সামর্থ্য

ধৰম , কম , বিৰিখ , যতন , মুকুতি

উত্তৰ:	ধৰম	–	ধর্ম ।
	যতন	–	যত্ন ।
	কৰম	–	কর্ম ।
	মুকুতি	–	মুক্তি ।
	বিৰিখ	–	বৃক্ষ ।

